

WŁADYSŁAW JAN KALKUS

Official Number	76833
Rank	polski: gen.bryg.pil./Insp. PSP/ brytyjski: G/Cpt
Date of birth	1892-06-08
Date of death	1945-02-25
Cemetery	Blackpool (Layton) Cemetery Wsp. 53.827404, -3.032828
Grave	Polish Service Plot Section BB Grave 471.
Photo of grave	 A photograph of a white, upright gravestone for Władysław Jan Kalkus. The stone is set in a dark, rectangular plot of earth. In the background, other similar gravestones are visible on a grassy area.
Country	Wielka Brytania
Period	II Wojna Światowa

Source

"Księga lotników polskich..." O. Cumft, H.K. Kujawa

Zdjęcie lotnika: IPMS

Zdjęcie

grobu:

stonechaser.blogspot.com/2012/01/polish-airmen-in-layton-cemetery.html

pl.wikipedia.org/wiki/W%C5%82adys%C5%82aw_Kalkus

Władysław Kalkus przyszedł na świat 8 czerwca 1892 r. we Lwowie. W rodzinnym mieście ukończył ośmioklasowe gimnazjum. Egzamin maturalny zdał w Buchaczu. Studiował trzy semestry prawa na Uniwersytecie we Lwowie. Jako poddany cesarza Austro - Węgier wstąpił do jego armii 1 października 1913 r. Odbił przeszkolenie w Szkole Oficerów Rezerwy w swoim rodzinnym mieście. 1 sierpnia 1914 r. został zmobilizowany. Wyruszył na front jako dowódca plutonu. Razem ze swoim udziałem piechoty brał udział w walkach. W wyniku tych został ranny. Po powrocie do zdrowia wrócił na front. Walczył nie tylko z Rosjanami. Znalazł się również na froncie włoskim. Na tym został ranny po raz drugi. Trafił do szpitala. Po opuszczeniu tego znalazł się znów na froncie. Uczestniczył w walkach również na froncie serbskim.

Służbę w Wojsku Polskim rozpoczął od 16 listopada 1918 r. Początkowo brał udział w walkach o polskość swojego miasta, Lwowa. Od 1 grudnia 1918 r. na własną prośbę znalazł się w lotnictwie. Wiedzę z dziedziny nowej broni pobierał w Wojskowej Szkole Lotniczej w Warszawie i w Krakowie w Niższej Szkole Pilotów. Tę wykorzystywał w lotach na początku jak zwykły pilot a następnie dowódca eskadry. Dowodził również połączonymi dwoma eskadrami wywiadowczymi. Pełnił obowiązki dowódcy dyonu lotniczego. Pod koniec listopada 1921 r. objął stanowisko dowódcy eskadry w krakowskim pułku lotniczym. Z grodem Kraka był związany do końca lutego 1923 r. W marcu tego roku znalazł się w Warszawie. Wiązało to się z przydziałem do Centralnych Zakładów Lotniczych. Zajmował w nich różne stanowiska. Od 12 kwietnia do 30 czerwca 1924 r. przeszedł do pracy Departamentu IV Żeglugi Powietrznej Ministerstwa Spraw Wojskowych z niego już nie wrócił pod Wawel. Wszedł w skład Kadry Oficerów Lotnictwa i przydzielony do Departamentu IV Lotnictwa Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Od połowy 1922 r. w życiu prywatnym był ojcem. Syn, urodził się 14 czerwca 1922 r. Miał pójść w ślady ojca. Ten jeszcze o tym nie wiedział. 5 listopada 1928 r. Władysław został zastępcą dowódcy pułku stacjonującego w syrenim grodzie. Od grudnia 1928 do kwietnia 1929 r. uczestniczył w kursie organizowanym przez Centrum Wyższych Studiów Wojskowych. Po jego ukończeniu 27 czerwca 1929 r. objął dowodzenie pułkiem lotniczym stacjonującym w Poznaniu. Jednocześnie w zastępstwie pełnił obowiązki dowódcy 2 Grupy Aeronautycznej. W tym czasie awansował z zastępcy na dowódcę 1 pułku lotniczego w Warszawie. Nie rozstawał się z Grupami Aeronautycznymi. Był zastępcą w 1 a następnie dowódcą 3. Miał za sobą Kurs Informacyjny Wyższych Dowódców. Pełnił obowiązki dowódcy lotnictwa w Ministerstwie Spraw Wojskowych. W czasie wojny polsko - rosyjskiej w 1920 r. ranny lądował przymusowo na terenie zajęтым przez nieprzyjaciela. Jako dowódca 3 Grupy Lotniczej w 1938 r. dowodząc lotnictwem Samodzielnej Grupy Operacyjnej "Śląsk" zajmował w imieniu Polski Zaolzie. Stopień generała brygady otrzymał 19 marca 1939 r.

Podczas Wojny Obronnej we wrześniu 1939 r. dowodził lotnictwem w Ministerstwie Spraw Wojskowych. Razem z nim ewakuował się do Rumunii. Nie

pozostał w niej długo. Znalazł się we Francji. Tam uzyskał przydział do Dowództwa Lotnictwa i Obrony Przeciw Lotniczej. W marcu 1940 r. wyznaczony został na Inspektora Polskich Sił Powietrznych w Wielkiej Brytanii - delegat dowódcy Polskich Sił Powietrznych. Gdy sojusznicza Francja skapitulowała został zwolniony z funkcji, którą powierzono mu we Francji. Przeszedł na powierzone mu stanowisko dowódcy 18 OTU w Bramcote. Następnie od końca 1941 r. był szefem ekspozytury i delegatem Inspektora Polskich Sił Powietrznych a dalej Dowódcy Polskich Sił Powietrznych w Blackpool.

24 czerwca 1943 r. stracił syna. Wacław Kalkus zginął śmiercią lotnika w czasie lotu bojowego. Latał w stopniu porucznika nawigatora z załogami bombowymi. Tego dnia wykonywał specjalne zadanie nad okupowaną Holandią. Sprawcą zestrzelenia był niemiecki nocny myśliwiec. Pochowany został na cmentarzu w Amsterdamie. Ojciec przeżył syna.

W czasie pełnienia służby wojskowej u Władysława Kalkusa zdiagnozowano chorobę nowotworową. Decyzja lekarzy został skierowany do szpitala. Leczył się w Szpitalu Wojskowym w Ormskrik. Zmarł z dala od Lwowa w Wielkiej Brytanii 23 lutego 1945 r. Został pochowany na miejscowym cmentarzu.

Opracowanie: Konrad Rydołowski

* data śmierci podana za S. Czmur i W. Wójcik: Generałowie w stalowych mundurach. Dom Wydawniczy Bellona i Red. Czasopism WL i OP 2003 .